

11 GRZ 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar

en

Partij B: WA-verzekeraar van een autobusje

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen. De commissie heeft vastgesteld dat beide partijen aangesloten zijn bij het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars, en dat de contactpersonen van beide partijen onderling hun standpunten hebben uitgewisseld.

Feitelijke gegevens

Een twaalfjarige jongen fietste in Nijmegen. Het betrof een zeer steile weg met een stijgingspercentage van 10,5% met de aanduiding eenrichtingsverkeer in opstijgende richting. In strijd met dit verbod is het slachtoffertje samen met zijn vriend de weg naar beneden afgefietst. De autobestuurder naderde met zijn busje vanuit tegenovergestelde (toegestane) rijrichting en reed de weg omhoog. De fiets van het slachtoffertje raakte om onbekende reden de fiets van zijn vriend en het slachtoffertje verloor daardoor de macht over het stuur en week uit naar links. Hierbij kwam hij vol in botsing met de voorkant van het autobusje. De weg is gelegen binnen de bebouwde kom en de maximumsnelheid op deze weg is 30 kilometer per uur. Betreffende weg is aangeduid als eenrichtingsweg, met dien verstande dat er alleen verkeer van beneden naar boven mag rijden met uitzondering van aanwonenden. Als gevolg van het ongeval heeft het slachtoffertje ernstig hoofd- en beenletsel opgelopen. Partij A heeft de medische kosten vergoed.

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat er in deze situatie geen sprake was van overmacht. Op de weg mocht maximaal 30 kilometer per uur gereden worden. De autobestuurder heeft verklaard dat hij ongeveer 40 kilometer per uur heeft gereden ten tijde van het ongeval. Hij had de fietsers zien aankomen, maar heeft verzuimd zijn rijgedrag adequaat aan te passen op de situatie door snelheid te minderen. Ook heeft hij niet getracht de kinderen te waarschuwen met licht- of claxonsignalen. Partij A stelt daarom dat er geen sprake is van overmacht voor de autobestuurder. Immers, doordat hij zijn rijgedrag niet aan de situatie heeft aangepast, kan niet worden gesteld dat hem rechtens geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Partij A eist daarom een betaling van 60% van de medische kosten door partij B, conform het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partij B stelt ten eerste dat de Geschillencommissie niet bevoegd is nu het niet gaat over de interpretatie van het begrip overmacht, maar om de vraag of partij B er voldoende in geslaagd is om overmacht te bewijzen. Mocht de Geschillencommissie zich toch bevoegd achten, dan dient het begrip overmacht niet te worden bepaald aan de hand van de jurisprudentie, maar aan de hand van de conventietekst. Deze bepaalt dat de aansprakelijkheidsverzekeraar 'slechts' hoeft te bewijzen dat haar verzekerde rechtens geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Daarnaast blijkt uit het politierapport dat uit een analyse van het remspoor niet blijkt dat de autobestuurder te hard gereden heeft. Van de autobestuurder kon niet verwacht

worden dat hij het ongeval had voorkomen wanneer hij op de situatie geanticipeerd had. Het is niet realistisch volledig tot stilstand te komen wanneer er fietsers in aantocht zijn. Bovendien had de aanrijding nog steeds plaatsgevonden bij stilstand, gezien de snelheid waarmee het slachtoffer en zijn vriend naar beneden fietsten. Partij B is derhalve van oordeel dat zij partij A niet hoeft te betalen omdat overmacht niet bewezen is.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich onvankelijk om het geschil in behandeling te nemen. Het geschil valt materieel gezien onder het convenant, nu het gaat om de interpretatie van het begrip overmacht.

Bij hoge uitzondering heeft de commissie (de voorzitter) de plaats van het ongeval bezocht. De commissie is van oordeel dat op grond van algemeen bekende feiten betreffende de verkeerssituatie ter plaatse (hetgeen bevestigd is door het bezoek) de omstandigheden op de plaats van het ongeval een aanpassing van de rijstijl van automobilisten vereist. De weg is deels zeer smal. Omdat er op de weg beperkt zicht is, dient men de snelheid zo veel mogelijk aan te passen, dan wel zijn voertuig tijdig geheel tot stilstand te brengen als de situatie dat eist. Expliciet is aangegeven (verkeersbord) dat aanwonenden de weg tegen de verplichte rijrichting in mogen gebruiken. Dat zou – naast de reeds genoemde omstandigheden – evenzeer moeten leiden tot extra voorzichtigheid van bestuurders. Ook gezien het feit dat het hier om een zeer steile en bochtige onoverzichtelijke weg gaat is extra alertheid nodig van automobilisten. Daarnaast dienen automobilisten gezien de aanwezigheid van scholen in de directe omgeving en het tijdstip van het ongeval rekening te houden met - ondermeer - jeugdige fietsers wier rijgedrag onvoorspelbaar kan zijn. Gezien dit alles is ter plaatse overmacht niet snel aan te nemen. De snelheidsovertreding van autobestuurder maakt een vaststelling dat eventueel sprake zou zijn van overmacht onmogelijk. Zelfs wanneer deze snelheidsovertreding niet is komen vast te staan, blijkt uit het procesverbaal (eigen verklaring) dat de autobestuurder niet op de hoogte was van de toegestane snelheid. Gezien het voorgaande had de autobestuurder zijn rijstijl moeten aanpassen en in deze situatie stapvoets moeten rijden.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 60% van de medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 10 mei 2011 door mr. J.G.J. Rinkes, mevrouw mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. E.B.M. Denters, leden van de Geschillencommissie Regesaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mw. mr. A.M.G. Keppel
secretaris